

I 10 år har Oda søgt om at få nogle skilte op, der kan vise vej til hendes åndehul ved Bygholm Sø - men myndighederne siger nej.

Oda og hendes perle

I 17 år har Oda Larsen serveret lune deller og kold øl med udsigt til skov og sø

Tekst: Birte Kongshaug

Foto: Lene Sørensen

Buksebage klæber lidt til de endnu fugtige træbænke.

- De bliver så flotte, når de bliver skuret, men helt tørre er de vist ikke nået at blive.

Oda rejser sig og hiver ud i de blå bukser, mens hun går ind og finder to kølige pilsnere til et par nye gæster, der har slået sig ned på terrassen.

Vi er på Kystens Perle, som man populært kalder Bygholm Lystfisker og Bådejeres brunbejdsede klubhus på Lovbyvej i Horsens.

Her residerer den 59-årige Oda Larsen nu på 17. år med sine lune frikadeller og hjemmebakte kringler, og her har hun fra påske til september en arbejdsdag, der sjældent er under 16 timer i døgnet.

Tid til en enkelt

- Noget skulle jeg jo lave, svarer Oda på spørgsmålet om, hvorfor hun i sin tid blev forpagter af sommerrestauranten, der roligt kan prale af at have byens smukkeste udsigt.

- Min mor har i mange år drevet pensionat i Hedensted, og desuden har jeg selv arbejdet i kantine, så det var mine erfaringer, da jeg overtog stedet her, siger Oda, mens hun løfter glasset med den formiddags øl, som der altid skal være tid til.

Egentlig må Oda slet ikke lave varm mad i køkkenet på Kystens Perle - men frikadellerne har hun fået dispensation til.

Frikadeller på dispensation

Det er nu heller ikke den store »køgekunst«, som Oda kan få lov til dyrke i sit køkken.

Faktisk må hun slet ikke lave varm mad - og de lune frikadeller bliver derfor fremstillet på dispensation.

Her er opskriften:

Et pund skinkefars, to æg, to spsk. mel, en halv spsk. rasp, sødmælk, løg og salt.

- Vi har ofte forspørgsler på stegt ål, men det må vi slet

ikke lave. Hele køkkenet skal laves om, hvis vi skal til sådan noget.

- Det er noget myndighederne kræver - selvom de nu får svært ved at finde et køkken, der er renere end mit, siger Oda.

Et andet publikum

De sidste fire år har hendes datter, Hanne, hjulpet til i sommerrestauranten. Og det er hende, der sørger for gæsterne, mens vi snakker og kigger ned på badebroen, hvor

håbefulde unger har sat snøren i vandet.

- Joh her er dejligt, og siden vi for tre år siden fik lavet lidt om herude, er vores publikum skiftet meget ud. I dag kommer her mange ægtepar og familier.

- Men travlheden afhænger af vejret, det kan også bliver for godt, mener Oda og hentyder til solen, der bager ned over de røde parasoller og blomsterne, der hænger på terrassen.

To steder på samme tid

Foruden restauranten har hun også campingpladsen og den medfølgende iskiosk at se til.

Godt nok har hendes barnebarn denne sommer overtaget tjansen med kiosken, men det sker alligevel, at Oda må være flere steder på én gang.

- De første syv år passede jeg det hele selv, og så skulle jeg ind imellem løbe stærk, når der blev ringet fra kiosken og kaldt på servering fra terrassen - på samme tid.

- Men man tager ikke skade af at lave noget, og jeg kan jo slappe af hele vinteren, siger Oda.

En uges ferie

Det er også i løbet af vinteren, hun holder sin eneste ferie, nemlig når hun på et eller andet tidspunkt pakker kufferten og drager en uge ned i sydens sol.

- Men lige så snart vi har rundet jul, går jeg såmænd og spekulerer på, hvad vi måske skal lave af nyt her på stedet.

Skiltene, der ikke kommer op

Og det hænder også, at Oda spekulerer lidt over de skilte, hun så gerne vil have op, og

SOMMER I BYEN

som kunne vise turisterne vejen ned til hendes »perle« ved Bygholm Sø.

- Men det har jeg søgt om i 10 år - uden resultat, og jeg forstår det ikke. De siger, det er fordi, vi ligger indenfor bymæssig bebyggelse, siger Oda og ryster på hovedet.

- Det er jo næsten kun folk, der kender stedet, der kan finde vej hertil, tilføjer hun.

Nogle år endnu

Nogle må nu kende vejen, for mens vi sidder og snakker bliver træbænkene på terrassen langsom fyldt op, og vores snak bliver oftere og oftere afbrudt, når Oda skal servere.

- Jeg skulle også have stegt frikadeller i dag, men det har jeg udsat på grund af det her.

Og mens tiden nærmer sig frokost, er Oda's plads på bænken blevet tom.

Nu skal der mad på bordet, og jo flere munde der bliver at mætte - jo bedre er det for Oda, der håber, at hendes datter måske en dag vil overtage stedet.

- Men jeg regner nu med at blive ved, til jeg fylder 62 år, siger Oda, der så kan kigge tilbage på 20 år på »Kystens Perle«.